

Nr 224.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter änkan Hedda Jansson från Lindby; given Stockholms slott den 3 juli 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter änkan Hedda Jansson från Lindby i Adelsö socken av Stockholms län må, med förbehåll av den rätt till aktoratsprovision, som kan tillkomma kammaradvokatfiskalsämbetet, efterskänkas till förmån för Adelsö baptistförsamling.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.*Axel Vennersten.*

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 juli
1914.*

Närvarande:

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,

Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten anförde:

I ett den 27 april 1897 upprättat testamente förordnade änkan Hedda Jansson i Lindby, Adelsö socken av Stockholms län, att efter hennes död hennes kvarlåtenskap skulle tillfalla Adelsö baptistförsamling. Vittnesförhör för dödsfalls skull beträffande testamentets tillkomst anställdes den 26 juli 1904, varemot testamentet icke blev efter änkan Janssons den 19 april 1910 inträffade död i laga ordning bevakat. Då den avlidna icke efterlämnade några kända arvingar, blev kungörelse om arvfallet av södra Roslags häradsrätt utfärdad, utan att någon arvinge inom laga tid lät sig avhöra. Behållningen i boet, som enligt en den 30 april 1910 förrättad bouppteckning uppgick till 745 kronor 58 öre, omhändertogs därför av utredningsmannen C. Hammarström i Adelsö.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 1 saml. 149 häft. (Nr 220—224.) 3

I en till Kungl. Maj:t ingiven ansökning har nu A. W. Brodin i Gredby såsom föreståndare för Adelsö baptistförsamling anhållit, att kronans rätt till danaarv efter bemälda avlidna måtte varda efterskönt. Till stöd härför har sökanden anført, att bristande kännedom om tillvägagångssättet vid testamentsbevakningar varit anledningen till att testamentet ej i laga ordning bevakats.

Över ifrågavarande ansökning har Kungl. Maj:ts befallningshavande i Stockholms län på grund av nådig remiss avgivit utlåtande och därvid överlämnat yttrande av kronfogden i Svartsjö fögderi, vilken anført, att då den avlidna genom förberörda testamente i god tid före sin död tydligt givit tillkänna sin önskan i avseende å kvarlåtenskapen och baptistförsamlingen allenast av förbiseende eller okunnighet underlåtit att genom bevakning och behörig delgivning tillförsäkra sig den förmån, änkan Jansson genom testamentet velat bereda densamma, det enligt hans förmenande vore en gärd av rättvisa och billighet, om kronan genom efterskönkande åt baptistförsamlingen av kvarlåtenskapen efter den avlidna läte hennes testamentariska förordnande gå i uppfyllelse.

För egen del har Kungl. Maj:ts befallningshavande förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som jämväl yttrat sig i ärendet, har ansett sig böra tillstyrka, att kronans rätt till ifrågavarande danaarv bleve efterskönt till förmån för Adelsö baptistförsamling, därvid emellertid ämbetet, som funnit sig böra infordra behållningen i boet såsom danaarv, hemställt, att förbehåll måtte göras om rätt för advokatfiskalsämbetet till aktoratsprovision å danaarvsmedlen.

Med avseende å vad sålunda i ärendet förekommit hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarv må, med förbehåll av den rätt till aktoratsprovision, som kan tillkomma kammaradvokatfiskalsämbetet, eftersköntas till förmån för Adelsö baptistförsamling.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlåtas av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Einar Hennings.